

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 68.523/1
van 18 januari 2021

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 24 mei 2013 houdende het lokaal beleid kinderopvang, wat betreft het advies van het lokaal bestuur, het Vergunningsbesluit van 22 november 2013, wat betreft het opportuniteitsadvies van het lokaal bestuur, het Procedurebesluit van 9 mei 2014, wat betreft de programmatie en verdeling van subsidies, het opportuniteitsadvies van het lokaal bestuur, het overhevelen van subsidieerbare plaatsen en de regeling in het kader van convenanten en het besluit van de Vlaamse Regering van 13 november 2020 tot regeling van een algemene en selectieve subsidie voor de organisatoren van kinderopvang en buitenschoolse opvang en van maatregelen voor de gezinnen in de kinderopvang en de buitenschoolse opvang naar aanleiding van de gevolgen van het COVID-19-virus, wat betreft de vermindering van het aantal gerechtvaardigde afwezigheidsdagen’

Op 16 december 2020 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid, Gezin en Armoedebestrijding verzocht binnen een termijn van dertig dagen, verlengd tot 18 januari 2021, een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit ‘van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 24 mei 2013 houdende het lokaal beleid kinderopvang, wat betreft het advies van het lokaal bestuur, het Vergunningsbesluit van 22 november 2013, wat betreft het opportuniteitsadvies van het lokaal bestuur, het Procedurebesluit van 9 mei 2014, wat betreft de programmatie en verdeling van subsidies, het opportuniteitsadvies van het lokaal bestuur, het overhevelen van subsidieerbare plaatsen en de regeling in het kader van convenanten en het besluit van de Vlaamse Regering van 13 november 2020 tot regeling van een algemene en selectieve subsidie voor de organisatoren van kinderopvang en buitenschoolse opvang en van maatregelen voor de gezinnen in de kinderopvang en de buitenschoolse opvang naar aanleiding van de gevolgen van het COVID-19-virus, wat betreft de vermindering van het aantal gerechtvaardigde afwezigheidsdagen’.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 7 januari 2021. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Bert THYS en Wouter PAS, staatsraden, Michel TISON en Johan PUT, assessoren, en Wim GEURTS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Rein THIELEMANS, eerste auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 18 januari 2021.

*

STREKKING EN RECHTSGROND

1.1. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering strekt er in de eerste plaats toe het besluit van de Vlaamse Regering van 24 mei 2013 ‘houdende het lokaal beleid kinderopvang’ te wijzigen, onder meer wat betreft het door het lokaal bestuur uit te brengen advies over de uitbreiding van vergunde en van subsidieerbare kinderopvangplaatsen (artikelen 1 tot 3 van het ontwerp).

Deze wijzigingen vinden rechtsgrond in artikel 6, § 3, van het decreet van 30 april 2004 ‘tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Opgroeien regie’.

1.2. Op de tweede plaats wijzigt het ontwerp artikel 2 van het besluit van 22 november 2013 ‘houdende de vergunningsvoorwaarden en het kwaliteitsbeleid voor gezinsopvang en groepsopvang van baby’s en peuters’ (Vergunningsbesluit van 22 november 2013), dat sommige van de startvoorwaarden bepaalt waaraan een organisator moet voldoen om een vergunning te kunnen krijgen. De wijzigingen betreffen het vereiste van een advies van het lokaal bestuur m.b.t. de opstart van nieuwe kinderopvangplaatsen voor groepsopvang of de uitbreiding van een bestaande kinderopvanglocatie met minstens negen vergunde plaatsen (artikel 4 van het ontwerp).

Dit artikel vindt rechtsgrond in artikel 6, § 5, van het decreet van 20 april 2012 ‘houdende de organisatie van kinderopvang van baby’s en peuters’, gelezen in samenhang met artikel 6, § 1, 1° en 6°, van hetzelfde decreet.

1.3. Op de derde plaats wijzigt het ontwerp het besluit van de Vlaamse Regering van 9 mei 2014 ‘houdende de procedures voor de aanvraag en de toekenning van de vergunning en de subsidies voor gezinsopvang en groepsopvang van baby’s en peuters’ (Procedurebesluit van 9 mei 2014), onder meer wat betreft het hoger genoemde advies van het lokaal bestuur en wat betreft de regels voor de toekenning van de basissubsidie en de zgn. programmatiesubsidies (d.i. de subsidie voor inkomenstarief, de plussubsidie, de subsidie voor centrum inclusieve kinderopvang, de subsidie voor dringende kinderopvang, de subsidie voor kinderopvang met flexibele openingstijden en de subsidie voor structurele inclusieve kinderopvang) (artikelen 5 tot 30 van het ontwerp).

Deze bepalingen vinden rechtsgrond in artikel 4, zesde lid, in artikel 6, §§ 2 en 5, in artikel 12, § 1, tweede lid, gelezen in samenhang met de artikelen 8, § 1, 9 en 10, 3°, en in artikel 12, § 3, van het decreet van 20 april 2012.

1.4. Artikel 31 van het ontwerp ten slotte wijzigt artikel 22 van het besluit van de Vlaamse Regering van 13 november 2020 ‘tot regeling van een algemene en selectieve subsidie voor de organisatoren van kinderopvang en buitenschoolse opvang en van maatregelen voor de gezinnen in de kinderopvang en de buitenschoolse opvang naar aanleiding van de gevolgen van het COVID-19-virus’ wat betreft de aftrek van afwezigheidsdagen.

Dit artikel vindt enerzijds (voor wat betreft de organisatoren van kinderopvang als bedoeld in het decreet van 20 april 2012) rechtsgrond in artikel 6, § 5, van dat decreet, gelezen in samenhang met artikel 6, § 1, 3°, e), van hetzelfde decreet en in de artikelen 8, § 3, eerste lid, 1° en 12, § 1, tweede lid, van hetzelfde decreet, dit laatste gelezen in samenhang met artikel 8, § 1,

van hetzelfde decreet. Anderzijds vindt het artikel (voor wat betreft de organisatoren van buitenschoolse opvang) rechtsgrond in artikel 12 van het decreet van 30 april 2004, gelezen in samenhang met artikel 5, § 2, 2°, a), van hetzelfde decreet.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

2. In de aanhef vermeldde men onder ‘Rechtsgronden’ tevens de artikelen 4, zesde lid, 6, § 2, 9 en 10, 3°, van het decreet van 20 april 2012.

Artikel 4

3. Volgens de gemachtigde geldt de verplichting in artikel 4 van het ontwerp om te beschikken over een advies van het lokaal bestuur enkel voor de organisator van groepsopvang. Dit blijkt trouwens ook uit het ontworpen artikel 2, tweede lid, 3°, a), van het Vergunningsbesluit van 22 november 2013 en onrechtstreeks uit het ontworpen artikel 2, tweede lid, 3°, b), van hetzelfde besluit aangezien het de uitbreiding van een bestaande kinderopvanglocatie met minstens negen vergunde plaatsen betreft.¹

Artikel 4 wijzigt evenwel artikel 2 van het Vergunningsbesluit van 22 november 2013. Dit artikel behoort tot afdeling 1 van hoofdstuk 2 van dit besluit, dat betrekking heeft op gezinsopvang en groepsopvang. In artikel 2 is sprake van “de organisator”, zonder onderscheid. Het is bijgevolg verwarrend een voorwaarde die enkel geldt voor de organisator van groepsopvang in die afdeling en die bepaling op te nemen. De ontworpen bepaling dient in afdeling 3 van het Vergunningsbesluit van 22 november 2013 te worden ondergebracht en dient duidelijker te vermelden dat het een voorwaarde voor de organisator van groepsopvang betreft.

Artikel 14

4. Het ontworpen artikel 57, § 2, tweede lid, van het Procedurebesluit van 9 mei 2014 lijkt beter als volgt te worden gesteld:

“Het agentschap berekent de behoefte en het aanbod op basis van de beschikbare objectieve en relevante cijfergegevens, waaronder, voor wat betreft de subsidie voor inkomenstarief en de plussubsidie, de gegevens vermeld in artikel 3, zesde lid, van het decreet van 20 april 2012”.

5. Het ontworpen artikel 57, § 3, tweede lid, 6°, van het Procedurebesluit van 9 mei 2014 voorziet in een voorafname van het budget voor “specifieke situaties als dat van toepassing is”.

¹ Zie artikel 4, eerste lid, 2°, van het decreet van 20 april 2012.

De gemachtigde verschaft in verband met deze bepaling de volgende toelichting:

“Zeer uitzonderlijk doen zich situaties voor waar het om behartenswaardige redenen noodzakelijk en gerechtvaardigd is om een voorafname te voorzien voor een bepaalde gemeente vb bij het verloren gaan van subsidies in een bepaalde gemeente door een samenloop van bepaalde onvoorziene omstandigheden. Dit is dus de rechtsgrond om voor dergelijke situaties een voorafname te voorzien voor de gemeente. Het is niet in strijd met het gelijkheidsbeginsel aangezien ongelijke situaties ongelijk behandeld kunnen worden en er alleen [van] gebruik gemaakt kan worden als er omstandigheden voorhanden zijn die van die aard zijn dat deze voorafname verantwoord kan worden. Wat dit punt betreft kan ook verwezen worden naar een analoge regeling in het kader van het ministerieel besluit tot uitvoering van artikel 57 van het Procedurebesluit van 9 mei 2014, wat betreft de programmatieregels voor de verdeling van de subsidie voor inkomenstarief voor bestaande kinderopvangplaatsen in 2020-2021, waarover de Raad van State op 3 december 2020 advies 68.246/1 formuleerde”.

Het verdient aanbeveling het begrip “specifieke situaties” te verduidelijken in de door de gemachtigde aangegeven zin en te verwijzen naar “situaties waar het om behartenswaardige redenen noodzakelijk is om in een voorafname te voorzien”.

6. In het ontworpen artikel 57, § 3, tweede lid, 8°, van het Procedurebesluit van 9 mei 2014 wordt verwezen naar de mogelijkheid van het lokaal bestuur om te vragen de bestemming van het budget voor een bepaald maximaal deel te verschuiven. De gemachtigde verduidelijkt dat het lokaal bestuur dit kan vragen aan ‘Opgroeien regio’. Dit wordt het best expliciet opgenomen in de tekst van het ontwerp.

7. Het ontworpen artikel 57, § 3, tweede lid, van het Procedurebesluit van 9 mei 2014 bepaalt dat in de algemene oproep van het agentschap “het beslissingskader” wordt opgenomen. Krachtens het ontworpen artikel 57, § 2, vierde lid, bepaalt het agentschap in dit beslissingskader ontvankelijkheidscriteria, uitsluitingscriteria, voorrangscriteria of inhoudelijke vergelijkingscriteria, aan de hand waarvan de subsidieaanvragen worden beoordeeld en gerangschikt.

Het verlenen van verordenende bevoegdheid aan een openbare instelling - en *a fortiori* aan een orgaan van een openbare instelling - is in principe niet in overeenstemming met de algemene publiekrechtelijke beginselen omdat erdoor geraakt wordt aan het beginsel van de eenheid van de verordenende macht en een rechtstreekse parlementaire controle ontbreekt. Bovendien ontbreken de waarborgen waarmee de klassieke regelgeving gepaard gaat, zoals die inzake de bekendmaking en de preventieve controle van de Raad van State, afdeling Wetgeving. Dergelijke delegaties kunnen dan ook enkel worden gebillijkt om praktische redenen en voor zover zij een zeer beperkte of een hoofdzakelijk technische en niet-beleidsmatige draagwijdte hebben, en er mag worden van uitgegaan dat de instellingen die de betrokken reglementering dienen toe te passen of er toezicht op uitoefenen, ook het best geplaatst zijn om deze met kennis van zaken uit te voeren. Het Grondwettelijk Hof wees er met betrekking tot de overdracht van verordenende bevoegdheden aan openbare instellingen die niet politiek verantwoordelijk zijn of aan organen ervan op dat “de artikelen 33, 105 en 108 van de Grondwet (...) zich niet ertegen (verzetten) dat, in een bepaalde technische materie, de wetgever specifieke uitvoerende bevoegdheden toevertrouwt

aan een autonome administratieve overheid die zowel aan de jurisdictionele controle als aan de parlementaire controle is onderworpen”.²

Gevraagd om toelichting in dit verband, verschafte de gemachtigde het volgende antwoord:

“Wij zijn van oordeel dat dit volledig valt onder hoofdzakelijk technische en niet-beleidsmatige aangelegenheden. De beleidsmatige keuzes worden in voorliggend ontwerp gemaakt door de Vlaamse Regering bijvoorbeeld in volgende bepalingen:

° § 3, tweede lid, 7°: Opgroeien regie kan niet vrij het beleid bepalen vanuit welke geografische gebieden aanvragen ingediend kunnen worden. De Vlaamse Regering bepaalt het beleid door te stellen dat de gebieden waaruit aanvragen kunnen ingediend worden, gebieden moeten zijn die gekozen worden rekening houdend met de behoefte. Daarnaast moet Opgroeien regie het evenwicht bewaken tussen voldoende spreiding van het budget en geen te grote versnippering. Voor de concrete uitwerking hiervan is Opgroeien regie technisch het meest geschikt aangezien Opgroeien regie op de voet volgt welke cijfergegevens beschikbaar zijn en welke gegevens (onder andere op basis van wetenschappelijk onderzoek) relevant blijken voor de bepaling/voorspelling van de behoefte aan kinderopvang met een specifieke dienstverlening.

° § 3, derde lid: Opgroeien regie moet criteria bepalen die ertoe leiden dat de toekenningen gaan naar aanvragers die best scoren op één of meer van de kenmerken die de Vlaamse Regering bepaalt in de punten 1 tot en met 6. Opgroeien regie kan bijgevolg zelf niet vrij de kenmerken bepalen waarover criteria voorzien worden.

Het is aan Opgroeien regie louter om op basis van hun cijfermatige expertise en (technische) expertise van de sector en de subsidies, het beleid van de Vlaamse Regering te concretiseren in de oproep.[De bevoegdheid wordt verleend aan het agentschap en niet aan de minister omwille van] een combinatie van volgende factoren: ten eerste is de technische kennis en expertise om het beleid van de Vlaamse Regering te concretiseren bij het agentschap aanwezig, anderzijds kan een oproep, zodra er budget beschikbaar is, sneller gestart worden. Opgroeien regie kan op die manier ook snel inspelen op veranderde maatschappelijke contexten (vb corona-babyboom), waardoor snel tegemoet kan gekomen worden op (nieuwe/gewijzigde) behoefte. Om toch de ‘verordenende bevoegdheid’ die het agentschap zou opnemen te laten bevestigen (of niet) door een democratisch verkozen actor, wordt in het goedkeuringstoezicht voorzien. Op die manier zal de minister effectief nagaan of het beleid van de Vlaamse Regering correct werd uitgevoerd.

De uitgewerkte aanpak wordt in de nota bij het ontwerp bijkomend gemotiveerd als volgt:

Deze aanpak, waarbij het agentschap een zekere bevoegdheid krijgt om het programmatiekader verder vorm te geven, is te verantwoorden op basis van volgende argumenten:

° de aanpak is noodzakelijk om, zodra er budget beschikbaar is voor een bepaalde subsidie, vanuit een strak tijds kader zo snel mogelijk de subsidies te kunnen verdelen in de sector. De Vlaamse overheid vindt het belangrijk dat middelen zo snel mogelijk kunnen ingezet worden;

° Opgroeien regie, als bevoegde overheidsagentschap voor de kinderopvang-sector, beschikt over de vereiste expertise en gegevens om, rekening houdend met de

² GwH 11 juni 2015, nr. 86/2015, B.22.4. Deze overweging werd bevestigd in GwH 19 november 2015, nr. 162/2015, B.8.4 en GwH 9 juni 2016, nr. 89/2016, B.9.6.4.

stand van de wetenschap én de realiteit van de noden in de sector, een programmatiekader verder uit te werken, binnen het kader dat de Vlaamse Regering vastgelegd heeft. Opgroeien regie past bovendien de beginselen van behoorlijk bestuur toe (o.a. motiveringsbeginsel, de hoorplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en het gelijkheidsbeginsel), zodat er voldoende garanties zijn dat de algemene oproep correct tot stand komt;

° in de nieuwe aanpak zijn verschillende beveiligingsmechanismes ingebouwd die de rechtszekerheid van de burgers/organisatoren garanderen:

- er is een mechanisme voorzien waarbij een politiek verantwoordelijk orgaan, zijnde de minister, binnen een vastgelegde korte termijn goedkeuringstoezicht uitoefent op het beslissingskader van het agentschap;

- de toekenningen en weigeringen van subsidiebeloftes door Opgroeien regie zullen pas gebeuren nadat de minister goedkeuringstoezicht heeft uitgeoefend en bevestigd;

- het beslissingskader zal zeer goed kenbaar gemaakt worden door Opgroeien regie, die de contactgegevens van alle organisatoren bezit en alle relevante actoren in de sector, waardoor alle rechtsonderhorigen hiervan geïnformeerd zullen zijn en iedereen een gelijke kans heeft om aanvraag in te dienen;

- beslissingen van Opgroeien regie zijn steeds aanvechtbaar in rechte via bezwaren en vervolgens Raad van State zodat op die manier ook controle kan gebeuren op de deugdelijkheid van het beslissingskader en de behandeling van de aanvragen door Opgroeien regie”.

De kenmerken waarop de criteria die door het agentschap worden vastgesteld betrekking hebben, zijn nader bepaald in het ontworpen artikel 57, § 3, vierde lid, tweede zin, zodat aanvaard kan worden dat het gaat om bijkomstige en detailmatige aangelegenheden waarvan de vaststelling aan de minister zou kunnen worden gedelegeerd. Er kan immers worden aangenomen dat het beslissingskader geen extra normen kan opleggen die niet voorzienbaar zijn op basis van het ontworpen besluit van de Vlaamse Regering.

Gelet op het belang van het beslissingskader moet evenwel een voorbehoud gemaakt worden bij de werkwijze om de vaststelling van dit beslissingskader over te laten aan het agentschap en slechts in een onrechtstreeks goedkeuringstoezicht daarop door de minister te voorzien, via de goedkeuring van de algemene oproep (het ontworpen artikel 57, § 4, van het Procedurebesluit van 9 mei 2014). Het lijkt raadzaam minstens in een rechtstreekser goedkeuringstoezicht te voorzien, door het beslissingskader zelf aan de goedkeuring door de minister te onderwerpen, zodat een toezicht plaatsvindt voor de algemene oproep wordt verstuurd.

8. In het ontworpen artikel 57, § 3, derde lid, 6°, van het Procedurebesluit van 9 mei 2014 is sprake van “een gemotiveerd negatief of positief advies met een score” van het lokaal bestuur.

Gevraagd of met dit advies het advies over de opportuniteit waarvan sprake in artikel 7 van het besluit van 24 mei 2013 en in het ontworpen artikel 52/1 van het Procedurebesluit van 9 mei 2014 wordt bedoeld, verschaft de gemachtigde de volgende toelichting:

“Nee, dit betreft niet het opportuniteitsadvies. Lokale besturen hebben enerzijds een rol om in het kader van de aanvraag van een vergunning (is louter de start van vergunde

plaatsen) een advies te geven over de opportuniteit, anderzijds een rol in het kader van de subsidietoekenning aan vergunde of te vergunnen opvang aangezien zij vb best weten in welke deelgemeente de subsidies best tot hun recht komen omdat er vb meer kwetsbare gezinnen wonen (als vb uitbreiding van plaatsen met plussubsidie is). Die dubbele adviesrol (op vlak van vergunning enerzijds en subsidie anderzijds) wordt in voorliggend ontwerp ook benoemd in artikel 1 en artikel 3, waarmee artikel 2 en 7 van het besluit van de Vlaamse Regering van 24/5/2013 houdende het lokaal beleid kinderopvang wordt gewijzigd”.

In de artikelen 2 en 7 van het besluit van de Vlaamse Regering van 24 mei 2013, zoals te wijzigen door de artikelen 1 en 3 van het ontwerp, komt evenwel niet tot uiting dat het om twee verschillende adviezen door het lokaal bestuur gaat. Dit dient te worden verholpen.

Artikel 15

9. Het ontworpen artikel 58, derde lid, 3°, van het Procedurebesluit van 9 mei 2014 bepaalt dat de algemene oproep onder meer het beslissingskader moet vermelden. Artikel 58, vierde lid, bepaalt dat de algemene oproep plaatsvindt conform artikel 57, § 4.

Er kan in dit verband verwezen worden naar de opmerkingen *sub* 7.

Artikel 28

10. Het ontworpen artikel 112/1, § 2, van het Procedurebesluit van 9 mei 2014 bepaalt dat in de grootsteden Antwerpen, Gent en het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad voorrang moet worden verleend aan de aanvraag van een organisator die van het lokaal bestuur dezelfde subsidie ontvangt voor dezelfde specifieke dienstverlening als de programmatiesubsidie die het agentschap kan verdelen.

De gemachtigde geeft volgende verantwoording voor deze voorkeursbehandeling:

“De lokale besturen van de grootsteden willen het beleid van de Vlaamse Regering ondersteunen, door ook budget te voorzien om subsidies reeds vroeger te laten starten dan dat de Vlaamse overheid budget beschikbaar heeft. De lokale besturen kunnen die vervroegde toekenning op twee manieren doen:

- ofwel sluiten ze aan bij een algemene oproep van Opgroeien regie en worden de aanvragen, die nadien in aanmerking zullen komen voor voorrang, volledig identiek behandeld als de aanvragen die binnen het budget van de Vlaamse overheid een toekenning kregen. De organisatoren die op dat moment een weigering krijgen, zijn eveneens op dezelfde parameters vergeleken en blijken dan minder tegemoet te komen aan de dienstverlening.

- ofwel doet een lokaal bestuur op een ander moment een oproep, maar dan moeten dit in samenspraak met Opgroeien regie gebeuren en moeten de meest recent gehanteerde criteria door Opgroeien regie ook opnieuw getoetst worden, zodat als het ware de screening van de aanvragen eveneens op een analoge manier gebeurt als bij de eerste hypothese waar ze aansluiten bij een oproep van het agentschap.

Het verlenen van de voorrang is niet in strijd met het gelijkheidsbeginsel aangezien alle organisatoren op een zelfde manier de mogelijkheid hadden om een aanvraag in te dienen voor de subsidie in het kader van de oproep zoals hierboven beschreven (één van beide situaties) en dat het feit dat ze daar geen toekenning krijgen, betekent dat ze minder scoren op de criteria die peilen naar de kenmerken die in voorliggend ontwerp zijn opgenomen en ze ook zonder de voorrang niet in aanmerking zouden komen. Voor de organisatoren die een aanvraag toegekend krijgen door het lokaal bestuur is het in functie van hun rechtszekerheid ook belangrijk dat zij erop kunnen vertrouwen dat subsidie door de Vlaamse overheid gegarandeerd is op een bepaald moment als ze een toekenning kregen van het lokaal bestuur”.

Het is de Raad van State niet duidelijk op welke wijze de stellers van het ontwerp de bijzondere behandeling voor de grootsteden *in casu* verantwoordt. De stellers dienen na te gaan of deze bijzondere verantwoording voorhanden is, en indien dit niet het geval zou zijn, het ontwerp aan te passen.

Artikel 32

11. Luidens het eerste lid van artikel 32 van het ontwerp treden een aantal bepalingen van het ontworpen besluit in werking op de datum van ondertekening.

Een inwerkingtreding op de datum van ondertekening strookt niet met de vereisten inzake rechtszekerheid en transparantie van de regelgeving. Zolang het aan te nemen besluit niet is bekendgemaakt, weten de burgers niet wanneer het werd ondertekend en kunnen zij evenmin weten dat het in werking is getreden. Bovendien zal het besluit noodzakelijkerwijze bekendgemaakt worden na de ondertekening ervan, zodat daardoor ook feitelijk terugwerkende kracht zou worden verleend aan de betrokken bepalingen.

Artikel 32, eerste lid, van het ontwerp moet bijgevolg worden aangepast.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Wim GEURTS

Marnix VAN DAMME